

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت ها و راهبردهای آموزش کودکان در مقطع ابتدایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی مرادصید - کارشناس ارشد مشاوره خانواده

نسرین نژادباقر - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

زهرا اله پناه - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

انسان در سالهای اولیه عمر خود مهمترین و موثرترین لحظات را طی می کند و در این زمان است که رشد عقلی او شکل می گیرد. بنابر این تعلیم و تربیت به عنوان تعیین کننده و رکن اساسی سعادت انسانها و منشاء تغییرات و تحولات و دگرگونیهای اجتماعی فرهنگی اقتصادی در بین جوامع مختلف است سپس بدون شک باید بدان توجه بیشتری شود. باید توجه داشته باشیم در دوران ابتدایی مهمتر از دانشگاه می باشد چرا که رشد عقلی در این دوران شکل می گیرد تا بتواند در دانشگاه پیشرفت کند. در جوامع مختلف باید توجه شود که دوره ابتدایی جایگاه خاصی دارد و با طی این دوره رسیدن به مراحل بعدی بهتر خواهد بود. در این دوران است که شخصیت کودک شکل می گیرد و این شکل گیری و رمز موفقیت آن در دست کسی است که با کودک این راه را می پیماید و او کسی نیست جز، معلم. آنتوت کنت می گوید: ترقی انسانیت بیشتر از همه مرهون تعلیم و تربیت است و این تعلیم و تربیت باید تعلیم و تربیت عام باشد و نه فقط عقل و اندیشه را بیرواند بلکه تمام جوانب رشد وی را در بر گیرد. از این رو نقش آموزش و پرورش کاملا معلوم می باشد و فراتر از همه نقش آموزش ابتدایی در این شکوفایی مشخص و مبرهن است. در کشور ما ایران آموزش ابتدایی فرایندی است به مدت پنج سال که کودک از ۷ سالگی وارد این مقطع می شود و بدنبال شکل گیری هوشش و شخصیتش و رشد روحی و جسمی اش مراحل پنج ساله را طی می کند. با توجه به عنوان مقاله سعی کرده ایم که نقش و جایگاه آموزش ابتدایی را در نظام تعلیم و تربیت بیان کرده تا موجبات هر چه بهتر تحقق آرمانهای کشورمان را فراهم کنیم.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، سند تحول بنیادین، آموزش ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1875002>

